

ת"פ 46543/10/18 - מדינת ישראל נגד איברהים דאר שחאדה, עלי אשעל

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 46543-10-18 מדינת ישראל נ' דאר
שחאדה(עציר) ואח'

בפני
בעניין:
כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד ניצנית פזואלו

המאשימה

נגד

1.איברהים דאר שחאדה
ע"י עו"ד עיסא מוחמדיה
2.עלי אשעל
ע"י עו"ד מאהר חנא

הנאשמים

גזר דין

רקע

נאשם מס' 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות התפרצות לדירת מגורים (עבירה אחת), גניבה (עבירה אחת), סיוע להתפרצות (שתי עבירות), סיוע לגניבה (שתי עבירות) וסיוע לגניבת רכב (עבירה אחת).

נאשם מס' 2 הורשע על פי הודאתו בעבירות התפרצות לדירה (עבירה אחת), גניבה (עבירה אחת), סיוע להתפרצות (שתי עבירות), סיוע לגניבה (שתי עבירות), סיוע לגניבת רכב (עבירה אחת), שהיה בישראל שלא כדין (שלוש עבירות) ואיומים (עבירה אחת).

הודאת הנאשמים היתה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בעניין העונש. אציין, כי הנאשמים הגיעו להסדרים במועדים שונים, ועל כן יש בתיק כתבי אישום מתוקנים נפרדים ביחס לכל נאשם, אך מלבד מספר פערים, כתבי האישום תואמים זה לזה. בכל מקום בו יש שוני בין כתבי האישום, הבסיס העובדתי לגזירת העונש ביחס לכל נאשם יהיה עובדות כתב האישום המתוקן הנוגע אליו.

ואלו הן עובדות האישומים הרלוונטיים:

אישום ראשון

ביום 7.10.18 הגיעו הנאשמים יחד עם שותף נוסף בשם בסאם שחאדה (להלן: **בסאם**) לדירת מגורים במבשרת ציון, במכונית בה נהג נאשם מס' 1. נאשם מס' 2 ובסאם התפרצו לדירה וגנבו ממנה מחשב נייד, בעוד נאשם מס' 1 המתין

להם במכוניתו. לצורך ההתפרצות החזיקו הנאשמים כלי פריצה ובהם מברג, פטיש ולום. נאשם מס' 2 ובסאם שהו בישראל ללא אישור.

בשל מעשיהם אלו הורשעו שני הנאשמים בעבירות של התפרצות וגניבה ונאשם מס' 2 הורשע בנוסף בעבירה של שהייה בישראל שלא כדין.

אישום שני

ביום 4.10.18 התפרץ בסאם לדירת מגורים וגנב מתוכה 1,000 ש"ח במזומן, כרטיס אשראי, משחק טלוויזיה, מחשב נייד ושני אייפדים, ושני הנאשמים סייעו לו. לגבי נאשם מס' 1 נאמר באישום, כי המתין ברכבו בעת שבסאם התפרץ לדירה. לגבי נאשם מס' 2 נאמר באופן לקוני כי סייע לבסאם, ללא כל פירוט מעבר לכך.

בשל מעשיהם אלו הורשעו שני הנאשמים בעבירות של סיוע להתפרצות וסיוע לגניבה ונאשם מס' 2 הורשע גם בעבירה של שהייה בישראל שלא כדין.

אישום שלישי

ביום 12.9.18 התפרץ בסאם לדירת מגורים בעיר שוהם וגנב מתוכה מחשב נייד ומפתחות מכונית השייכת לבתו של בעל הדירה ולאחר מכן גנב בסאם את המכונית ונסע בה מהמקום, ושני הנאשמים סייעו לו במעשיו. לגבי נאשם מס' 1 נאמר באישום, כי הסיוע התבטא בכך שהמתין ברכבו בעת שבסאם התפרץ לדירה. לגבי נאשם מס' 2 נאמר, כי סייע לבסאם, ללא כל פירוט מעבר לכך.

בשל מעשיהם אלו הורשעו שני הנאשמים בעבירות של סיוע להתפרצות, סיוע לגניבה וסיוע לגניבת רכב ונאשם מס' 2 הורשע בנוסף בעבירה של שהייה בישראל שלא כדין.

אישום חמישי

במהלך חקירתו של נאשם מס' 2 נאמר לו על ידי החוקר כי הופלל על ידי בסאם. בתגובה אמר הנאשם לחוקר לשמור על בסאם "טוב טוב" ולשים אותו באגף טעוני הגנה. בשל כך הורשע בעבירת איומים.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיהם של הנאשמים ופגיעתם בערכים מוגנים. בטיעונה בקשה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל ארוע, תוך הבחנה בין המתחמים שיקבעו לכל אחד המהנאשמים, בשל העובדה שנאשם מס' 2 שהה בישראל שלא כדין בעת ביצוע המעשים. כמו כן בקשה להחמיר עם נאשם מס' 2, בשל הרשעותיו הקודמות והעובדה שמאסרים מותנים שהיו לחובתו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות. לאור אלה בקשה להטיל על נאשם מס' 1 עונש של 36 חודשי מאסר ועל נאשם מס' 2 עונש של 56 חודשי מאסר. על שני הנאשמים בקשה להטיל מאסר מותנה, קנס ופיצויים.

ב"כ נאשם מס' 1 טען, כי מתחם העונש ההולם שיקבע בעניינם של שני הנאשמים צריך להגזר ממתחם העונש אשר נקבע על ידי המותב שדן בעניינו של בסאם, כב' הש' ש. הרבסט, תוך הפחתה משמעותית, משום שבסאם הורשע בעבירות נוספות על אלה בהן הורשעו הנאשמים. עוד הפנה לנתוני האישיים של הנאשם - צעיר ללא הרשעות קודמות,

ולנסיבות חייו כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן.

ב"כ נאשם מס' 2 ביקש גם הוא להקיש ממתחם העונש שנקבע על ידי כב' הש' הרבסט בעניינו של בסאם, והפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו אב לילדים. לדבריו הנאשם נדחף לביצוע המעשים בשל מצבו הכלכלי הדחוק וקשיי הפרנסה.

לעניין עבירת האיזמים טען, כי מדובר במעשה שנעשה בסערת רגשות, ללא מחשבה או כוונה.

שני הנאשמים בקשו לומר את המלה האחרונה:

נאשם מס' 1 אמר כי הוא מצטער על מעשיו ונמצא בקשר עם קצינת מבחן על מנת לשקם את חייו.

נאשם מס' 2 אמר כי הוא מצטער על מעשיו, למרות שלא עשה דבר. בדיון ביום 4.7.19, בטרם שימוע גזר הדין, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו ובקשתו נדחתה.

מתחם העונש הולם

הנאשמים התפרצו יחד עם שותף שלישי לדירת מגורים וסייעו לאותו שותף להתפרץ לשתי דירות נוספות וכן לגנוב מכונית. בהתפרצויות נגנב רכוש יקר ערך: מחשבים, אייפדים, כסף ועוד. לאור העובדה שמדובר במעשים דומים, אשר בוצעו בפרק זמן קצר, אקבע מתחם עונש הולם אחד למכלול המעשים, תוך שנקודת המוצא לקביעתו היא מתחם העונש הנוהג בעבירת ההתפרצות, תוך שימת לב לכלל, כי דין המסייע הוא מחצית מענשו של המבצע העיקרי.

ראיתי להעיר, כי בשלושת האישומים שיוחסו לנאשם מס' 1 צוין, כי הוא המתין במכונית בעוד אחרים התפרצו, אך באישום הראשון יוחס לו ביצוע עיקרי ובאישומים השני והשלישי יוחס לו סיוע. לטעמי אין מקום להבחנה בין עונשו של מי שנכנס לדירה ועונשו של מי שממתין בחוץ, שכן שניהם מבצעים בצוותא ולכל אחד תפקיד מוגדר. עם זאת, תיאור חלקו של נאשם מס' 1 באישומים השני והשלישי מאוד לקוני, ועל כן אראה בו מסייע "רגיל", אשר דינו מחצית ענשו של מבצע עיקרי.

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרובן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו.

לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. ענין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו. במיוחד דברים אמורים כאשר מספר עבריינים חוברים לביצוע המעשה.

ר' למשל רע"פ 7658/18, אורן זוהר:

13. אף לגופו של עניין, אין להקל בעזות המצח של המבקש, אשר פרץ לדירת שכנו בידיעה כי הוא אינו נמצא במקום, וגנב ממנה את רכושו תוך ניצול הקרבה הפיזית בין דירת שכנו לדירתו. בעבירות ההתפרצות יש חומרה יתירה לנוכח הפגיעה בפרטיותו ובערעור ביטחונו האישי של קורבן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שבעבירה זו ועל ההלימה העונשית הראויה לנוכח כך.

יפים לעניינינו דברים שנכתבו על ידי חברי א' שהם בעניין ערג' (רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 לפסק הדין (16.03.2014)):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."

על אף חשיבותם הרבה של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכול, ולצידם ניצבים שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור (השוו ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.8.2015)).

ר' גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברייני לא יילכד."

לאור זאת, מתחם העונש ההולם התפרצות "שגרתית", כגון אלה שבוצעו באישומים שלפני, הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה אחת לשלוש שנים וכן עונשים נלווים ובהם פיצוי לקרבן העבירה. ר' עפ"ג 42533-11-18, ג'ומעה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 53596-09-17, חמאד נ' מדינת ישראל, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, עפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל וע"פ 47163-04-17, אבו אלהווא נ' מדינת ישראל (אושר ברע"פ 8999/17), אשר בכלם אושר מתחם זה.

אדגיש, כי האמור ביחס להתפרצות יחידה נועד להבהיר מהי נקודת המוצא לקביעת מתחם העונש ההולם את מכלול המעשיו בהם הורשעו הנאשמים.

גזר דינו של בסאם

כתב האישום שהוגש בעניינו של בסאם דומה בעיקרו של דבר לכתבי האישום שהוגשו נגד הנאשמים שלפני: האישום הראשון בעניינם של השלושה זהה ושלושתם הורשעו כמבצעים עיקריים של עבירות התפרצות וגניבה. באישום השני בסאם הורשע בכך שסייע לנאשמים להתפרצות וגניבה, ובאישום השלישי בסאם הורשע כמבצע עיקרי של עבירות התפרצות, גניבת רכב וגניבה וכן בשהיה בלתי חוקית בישראל (והנאשמים שלפני הורשעו כמסייעים לעבירות אלו).

משכך, בשניים מתוך שלושת האישומים, עניינו של בסאם דומה לזה של הנאשמים שלפני ובאישום אחד הוא הורשע בביצוע עיקרי והם כמסייעים.

בעניינו של בסאם קבע כב' הש' הרבסט מתחם עונש הולם, של מאסר לתקופה שבין 20 ל- 45 חודשים ועונשים נלווים וגזר עליו מאסר כולל לתקופה של שלוש שנים, הכוללת הפעלת מאסרים מותנים שלחובתו.

איומים

לעניין עבירת האיומים שיוחסה לנאשם מס' 2 באישום החמישי אומר, כי אמנם מדובר במעשה פסול, אך יש לראותו בשים לב למכלול המעשים. לזו היה המעשה עומד בפני עצמו, מתחם העונש ההולם היה נע בין מאסר מותנה ועד מאסר לתקופה קצרה.

סיכום - מתחם העונש

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את מכלול הנסיבות, ובהן ריבוי המעשים והעובדה שהנאשמים חברו יחד עם בסאם לבצעם. עוד אביא בחשבון כי נאשם מס' 2 ביצע את המעשים תוך שנכנס לישראל שלא כדין, ונתון זה מהווה נסיבה מחמירה.

בנוסף, אתן גם ביטוי ממשי למתחם העונש אשר נקבע בעניינו של בסאם, על ידי מותב אחר (כב' הש' הרבסט). גם אם מתחם זה אינו מחייב, הרי יש בו כדי להשליך על ענשם של הנאשמים שלפני, ולמתן את המתחם אותו ניתן היה לקבוע (להשלמת התמונה אציין, כי בסאם הגיש ערעור על חומרת ענשו, אשר טרם נקבע לדין, עפ"ג 26051-05-19). עם זאת אציין, כי לצד עקרון אחידות הענישה שבין הנאשמים באותו ארוע, עלי לשמור גם על אחידות בפסיקתי שלי, ולקבוע מתחמי עונש המתיישבים עם העונשים שגזרתי על נאשמים אחרים בתיקים אחרים.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם מס' 1 הוא מאסר, לתקופה שבין 18 חודשים ועד 42 חודשים ומתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם מס' 2 הוא מאסר לתקופה שבין 20 חודשים ועד 45 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

נאשם מס' 1

הנאשם יליד 1991. נשוי ואב לתינוקת. אין לחובתו הרשעות קודמות. קודם למעצרו עבד בעבודות מזדמנות.

תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם מס' מפרט את תולדות חייו. על מנת לשמור על פרטיותו לא ארחיב, אך אציין כי הנאשם התמודד עם קשיים לא פשוטים, ובהם אבדן שני הוריו בגיל צעיר ומצוקה כלכלית, וכן פגיעה קשה בתאונת דרכים.

מהתסקיר עולה, כי התייחסותו של הנאשם למעשיו מצמצמת, וכי לא הפנים את הנזק שגרמו מעשיו לאחרים, ואינו מפעיל חשיבה ביקורתית ביחס להתנהלותו. עם זאת עולה, כי לנאשם שאיפות לנהל חיים נורמטיביים, וכי קודם למעצרו עשה מאמצים לתפקד באופן תקין. בתקופת מעצרו ניסה להשתלב בהליכים טיפוליים ושיקומיים במסגרת שב"ס.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם במסגרת השירות, אלא על שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

נאשם מס' 2

הנאשם יליד 1990. נשוי ואב לילד. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2009 הורשע בשוד בחבורה ועבירות נלוות ונדון לשנתיים מאסר.

בשנת 2010 הורשע בהחזקת סכין ונדון לארבעה חודשי מאסר.

בשנת 2011 הורשע בכניסה לישראל ונדון לשלושה חודשי מאסר.

בשנת 2013 הורשע בגניבה רכב ועבירות נלוות ונדון לשנה מאסר.

בשנת 2017 הורשע בכניסה לישראל שלא כדין ונדון לעשרים ימי מאסר ומאסר מותנה שהופעל.

בשנת 2017 הורשע בסיוע להתפרצות, התחזות, הפרעה לשוטר, כניסה לישראל שלא כדין ושימוש במסמך מזויף ונדון ל-14.5 חודשי מאסר, הכוללים הפעלה של מאסר מותנה.

מדבריו לפני בטרם גזירת דינו, וכן מהבקשה שהעלה לחזור בו מהודאתו, עולה כי קבלת אחריותו למעשיו חלקית ביותר וקיימת רק במישור הפורמלי, ולא מעבר לכך.

דין והכרעה

נאשם מס' 1

מרבית שיקולי הענישה פועלים לזכותו של נאשם מס' 1. הנאשם קיבל אחריות למעשיו, אין לחובתו הרשעות קודמות, וקודם למעצרו ניהל אורח חיים תקין. עם זאת, מדובר באדם בוגר, אשר אמור להבין את משמעות מעשיו, וקבלת אחריותו למעשים מצומצמת.

לאור אלה, ראיתי להשית עליו עונש בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו. אקווה, כי ינצל את יתרת תקופת המאסר על מנת להשתלב בהליך שיקומי ולהפיק את הלקחים הדרושים מעונשו.

נאשם מס' 2

מלבד הודאתו של נאשם מס' 2, אשר היה בה לחסוך זמן שיפוטי, יתר שיקולי הענישה פועלים לחובתו: הרשעותיו הקודמות מעידות בו, כי אין עליו מורא החוק, וכי הפך את הפגיעה באחרים לדרך חיים. העובדה שביצע את המעשים בהם הורשע כשנה לאחר שנגזר עליו מאסר בפועל ומאסרים על תנאי בגין עבירות זהות לאלו שבהן הורשע, מעידה על כשלון ההרתעה בעניינו ועל כך שרק מאסר יחצוץ בינו ובין הקרבן הבא.

גם דברי הנאשם בטרם גזירת דינו מעידים על העדר חרטה והפנמה של הפסול שבמעשים בהם הורשע.

לאור זאת ראיתי להטיל עליו עונש הנמצא בצידו הבינוני גבוה של המתחם, ולהפעיל במצטבר מאסרים מותנים שלחובתו (מכיוון ששני המאסרים הוטלו בהליך אחד, אפעיל אותם בחופף זה לזה).

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1, אבראהים דאר שחאדה

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש תמנה מיום מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון, או עבירה על חוק הכניסה לישראל, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי לכל אחד מנפגעי העבירות מושא האישומים הראשון, השני והשלישי בסך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.12.19.

נאשם מס' 2, עלי אשעל

- ה. שלושים ושניים חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש תמנה מיום מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- א. מפעיל מאסרים מותנים של שמונה חודשים ושלושה חודשים אשר הושתו על הנאשם בת"פ 34597-04-17 ביום 25.9.17. שני המאסרים יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם ארבעים חודשי מאסר.
- ב. שנה מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון, או עבירה על חוק הכניסה לישראל, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי לכל אחד מנפגעי העבירות מושא האישומים הראשון, השני והשלישי בסך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.12.19.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ט, 04 יולי 2019, במעמד הצדדים.